

Duhovniške vesti. Imenovan je bil za upravitelja dekanije Murska Sobota g. Jožef Krantz, župnik v Tišini. — Umeščena sta bila gg.: Matija Medvešek, provizor v Dolu pri Hrastniku, kot župnik istotam, in Stanislav Weingerl, I. kaplan v Rajhenburgu, kot župnik pri Sv. Florjanu v Doliču. — Postavljena sta bila gg.: Vinko Pivec, kaplan v Selnici ob Dravi, za provizorja v Št. Janžu pri Dravogradu, in Jože Vojkovič, kaplan v Murski Soboti, za provizorja istotam. — Nastavljeni so bili gg. semeniški duhovniki: Ivan Gregor za II. kaplana v Rajhenburgu; Ivan Kolenc za kaplana v Gornji Lendavi; Ivan Škafar za kaplana v Guštanju z delokrogom v Prevaljah, in Ivan Zelko za kaplana v Dobrovniku. P. Dionizij Pristovnik, duhovnik kapucinskega reda, je bil nastavljen za kaplana pri Sv. Rupertu nad Laškim. G. Franc Križan, II. kaplan v Rajhenburgu, je postal I. kaplan istotam. — Prestavljen je bil g. kaplan Anton Rataj iz Gornje Lendave v Selnico ob Dravi.

Nesreče.

Škoda vsled vremenskih nezgod znaša v krajih krog Mute 2 milijona Din.

Kolesar zavozil v mestni avtobus. Zadnjo nedeljo zvečer po končanih plavalnih tekmah na Mariborskem otoku je prišlo do prometne nesreče. Na enem kolesu sta se peljala 22letni Luka Čaba iz Šibenika in 12letni Ante Zorič, sin lastnika Jadranske kleti v Mariboru. Ko sta zavila v strm ovinek otoka proti Mariboru, sta se zalelela v mestni avtobus, ki je vozil po pravi strani in se skušal izogniti trčenju na ta način, da je zavozil z vso silo v hrib. Oba kolesarja so odpeljali s hudimi poškodbami v mariborsko bolnico. Sploh so pa mariborski mlajši kolesarji vse graje vredni, ker nepremišljeno divjajo s svojimi kolesi.

Usodepoln padec. S poškodovano hrbtenico in s polomljenimi rebrami je bil oddan v mariborsko bolnico Franc Gomilšek, 41letni tesar iz Bistrice pri Mariboru, ki se je tako hudo poškodoval pri padcu s šklednja.

Težka nesreča delavca. V železarni na Muti je zadela huda nesreča 20letnega kovača I. Gabrovca. Od nakovala je odskočil kos razbeljenega železa in je zadel Gabrovca v vrat tako, da je začel na znotraj krvaveti. V nezavestnem stanju so ga prepeljali v bolnico v Slovenjgradec, kjer je bil takoj operiran.

Usodepolna poskušnja voznja. Splavar Mihael Pungeršek iz Fale se je podal na novem motornem kolesu na poskušnjo vožnjo, ki je bila zanj usodepolna. Komaj je prevozil nekaj sto metrov, pa se je prelomila prednja os kolesa. Pungeršek je priletel z glavo na cesto in se je hudo poškodoval.

Smrtna žrtev lastne neprevidnosti. Dne 17. julija popoldne se je odpeljal Franc Smode, mesar v Novi vasi pri Mariboru, v Rače k prevzemanju kupljenih telet. Ob tej priliki se je podal v lovišče župana Kirbiša na lov na divje race in je imel seboj svojo lovsko puško. Po končanem lovu je Smode prevzel teleta od nakupovalca Fingušta in se je odpravil proti domu krog polnoči. Smode je sam vodil konje. Poleg njega je sedel njegov nekdanji vajenec. Zadaž za vozom se je peljal na kolesu in je svetil lovski paznik Anton Majerič. Tik pred Slivnico je Smode nabasal puško, da bi bil pripravljen za slučaj kakšnega nočnega napada. Mesarju je pa zdrknila puška naprej in že je odjeknil strel. Naboj je zadel žrtev lastne neprevidnosti v vrat in prsa. Še pri zavesti so prepeljali smrtno nevarno poškodovanega v mariborsko bolnico, kjer je podlegel prehudi poškodbi 18. t. m. ob 8. uri zjutraj.

Smrtna nesreča otroka. Pri Vidovičevih na Ravnem polju pri Št. Janžu na Dravskem polju je bila mati in gospodinja zaposlena s pripravljanjem kruha. Mali sinček Stanko je plezal okrog po dvorišču in se je potegnil tudi na ograjo okrog vodnjaka. Zmanjkalo mu je na vrhu ravnotežja, na glavo se je opočil v poldrugi meter globoko cisterno in utonil.

Smrt pod vozom. Anton Januš, posestnik v Polanah pri Hočah, je vozil iz gozda šture. Po gozdni poti je voz podpiral,

ki se je kljub temu prevrnil in je pokopal pod seboj voznika. Januš je dobil tako hude poškodbe, da je umrl.

30.000 Din vredno gospodarsko poslopje je upepelil ogenj v Morju pri Framu posestniku Jakobu Pernat.

Nenadna smrt profesorja. V Celju se je mudil na počitnicah Ante Anzulovič, profesor na učiteljski v Čakovcu. Pri kopanju v mestnem kopališču mu je postalo slabo in se je pričel potapljati. Priškočili so mu na pomoč, ga potegnili iz reke in odpremili v bolnico, kjer je kmalu izdihnil.

Nesreča z motociklom. Dne 19. julija se je peljal Viktor Vovk, livarski delavec iz Pobrežja pri Mariboru, z motornim kolesom iz Laškega proti Teharju. Za njim je sedel tkalec Avguštin Žohar iz Maribora, v prikolici Žoharjeva žena Elza. Na cesti v Zavodni je zgubil Vovk oblast nad motociklom. Zadel je ob betonski steber pri Detičekovi vili v Zavodni pri Celju. Vovk si je zlomil desnico in desno nogo in se poškodoval po obrazu. Žohar in njegova žena sta ostala nepoškodovana.

Motociklist in kolesar trčila. Pri Šmarjeti v Rimskih Toplicah sta trčila 19. julija motociklist Avguštin Čenek iz Prage in kolesar Andrej Blatnik, kmečki sin iz Šmarjete. Čeneku je počila lobanja in ima pretres možganov. Blatnik je ostal nepoškodovan. Nezvestnega 20letnega Čeneka so prepeljali v celjsko bolnico.

Zopet požar po preteku enega leta. V vasi Vojnik okolica je upepelil ogenj posestniku Pavlu Dobrotinšku gospodarsko poslopje, ki je pogorelo do tal. Požarna škoda je le delno krita z zavarovalnino. Dobrotinšku je pogorelo ravno pred dobrim letom isto poslopje vsled udara strele.

Dveletni otrok utonil. V Nevljici pri Kamniku je utonil dveletni Ivan Petek, sinček trgovca Ivana Peteka.

Žrtev prometne nesreče. Na cesti proti Petrovčam je na ovinku pri Levcu privozil za delavcem J. Nadž, doma iz okolice Osijeka, avtomobil. Nadž je preslišal avtomobilov signal. Vozilo je podrlo Nadža na

Italijanske težkoče v zasedni Abesiniji.

Italijani imajo z zasedbo abesinskih pokrajin vedno več prav resnih težkoč. Abesinski rasi zbirajo na vseh koncih četnike, ki napadajo ter pobijajo večje in manjše italijanske oddelke. Huda za Italijane je sedaj, ko je v Abesiniji deževna doba in italijanski letalci ne morejo nad upornike z bombami, ker so letališča postala jezera blata. V zadnjem času prihajajo iz vzhodne Afrike vznemirjive vesti o napadih abesinskih četnikov, kojih resničnost potrjujejo v Londonu in Parizu, le Rim zatrjuje, da nima iz zasedenega bzemlja nobenih posebnih novic.

Ciganka.

Povest iz domačih hribov.

»Ti, počakaj! Nekaj te moram še vprašati. To menda drži, da boš molčal in da te storiše o ciganici ne boš obešal na veliki zvon?«

»He, ali te je strah? Pravzaprav bi te bil moral še za kak stotak,« se je Lisjak porogljivo smejal; »toda za tako norega me ne smeš spoznati, da bom šel samega sebe v luknjo tlačiti. Ne bom tiho zaradi tebe, ampak zaradi sebe, da sebe ne spravim v kašo, ti tepec!«

Tako sta se ločila. Dve noči in dva dni je trajalo, da se je begunec pritepel v Zarazber. Ker je moral po ovinkih in po samotnih kozjih stezah, je mogel le počasi naprej; že se je mračila tretja noč, ko je na neki hribovski koči potrkal in prosil za prenočišče. Ves onemogel je tožil, da prihaja iz Jazbine, da mu je ušlo tele na paši in ga že dva dni išče in da je nazadnje z neke peči padel in si pri tem roko zlomil. Hribovec ga je nekaj časa ostro motril, potem pa je navidezno prijazno dejal:

»Seveda lahko ostaneš čez noč. Nesrečnega človeka še nobenega nismo s praga spodili. V hlev še pojdem na živino gledat. Počakaj; koj pridem!«

Čez nekaj časa je zunaj nekje rezko zapiskalo.

Lisjak je zaslutil nevarnost in jo ubral za kočo. Priletel pa je dvema orožnikoma v pest, ki sta ga zgrabila in oklenila.

VI.

Na kraju Bistrice, kakih dvajset minut od cerkve, je stala lesena koča, ki je bila že vsa črna od starosti. Z okenc in izpred vrat je bil prelep pogled po hribovih in dolinah, zato pa je bil pogled v hišo in kamro tem grši. Tu je bilo vse narobe: čevlarski stol je molel svoji edini dve nogi v viš, ura na steni je migala z enim samim kazalcem, po mizi so bili nepomiti krožniki in skledje in muhe so se pasle po ostankih repice in po strjeni zabeli, na stenah so viseli jopiči in hlače, zraven pa godčeva trobenta, po klopih okoli in po tleh je bilo polno čevlarskega orodja, papirja, mohorskih knjig ter raztrganih, pošvedranih in napol popravljenih čevljev. Iz kamre pa se je režala razodeta in razvaljena postelja, poleg nje odprta skrinja, s sten pa razbito ogledalo in trije pereli okviri brez slik.

Lastnik te koče in edini prebivalec v njej je bil »mojster Smola«, krepek samski mož blizu štiridesetih let. Prav ime mu je bilo Cencij — Vincencij Mrkač — in čevlarskega je bil stanu. Kadar ga je bila volja, je dobro delal, ampak voljen je bil bolj redko. Rajši, ko da bi doma čepel in po kopitih

ila in blatinik mu je zlomil desno nogo nad kolenom.

Iz šale prebridka resnica. 34letni čevljar Anton Lešnik se je v Podvrhu pri Braslovčah nekaj nacukaval z nekim moškim. Oba sta padla, Lešnik pa žalibog tako nesrečno, da si je zlomil tilnik in je kmalu po prepeljavi v celjsko bolnico izdahnul.

Požari v območju naših rudokopov. V gozdu Jablanček v šentlambertski občini pri Zagorju ob Savi je zlobna roka požgala lovsko kočico bratov Palčič, ki sta navdušena lovca in sta si gozdno streho sama postavila. — Na Polaju pri Trbovljah je zgorela rudarju Kalšek baraka, v kateri je redil svinje in perutnino. Živali so se pravočasno rešili.

Od brezvestnega avtomobilista povozena. V Kranju je povozil neznan avtomobilist Marijo Hribar, 34letno delavčevno ženo iz Srakovelj pri Kranju. Sinek ji je prebil lobanjo, pretresel možgane in jo je na znotraj tako poškodoval, da so jo oddali v ljubljansko bolnico v brezupnem stanju.

Letalo se vnelo in treščilo v morje. — Predsednik poljske lige za morje in kolonije, armijski inspektor general Orlic: Drescher se je vozil 16. julija v letalu z letalskim polkovnikom Lothom in pilotom. Pri morskem kopališču Orlovo se je letalo vnelo in treščilo v morje. Oba pilota in pilot so bili takoj mrtvi.

Razne novice.

Navodila in pojasnila za obiskovalce jubilejnega V. Mariborskega tedna. Kakor smo že poročali, je generalna direkcija državnih železnic odobrila polovično vožnjo za poset jubilejnega V. Mariborskega tedna, ki se vrši od 1. do 9. avgusta t. l. Ta popust velja za dopotovanje od 30. julija do 9. avgusta, za povratek pa od 1. do 11. avgusta. Posetniki V. Mariborskega tedna, ki hočejo uživati ugodnost polovične vožnje, morajo kupiti na odhodni postaji ali pri »Putniku« direktno celo vozno karto do Maribora (4 Din 2.— in železniško legitimacijo K-13). Železniška karta se pri prihodu v Maribor ne sme oddati,

ker velja ista, obenem z železniško legitimacijo, na kateri se potrdi obisk V. Mariborskega tedna, za brezplačen povratek do odhodne postaje. Legitimacije za vstop na V. Mariborski teden se kupijo v Mariboru. — Legitimacije za zunanje posetnike: Za obiskovalce, ki plačajo vozno karto do Din 15.—, se žigosa železniška legitimacija na podlagi običajne dnevne vstopnice za 5 Din; za vozne karte od 15 do 25 Din na podlagi legitimacije za 10 Din, ki velja za dva dnevna in za dva večerna obiska; za vozne karte od 25 do 60 Din na podlagi legitimacije za 15 Din, ki velja za tri dnevne in tri večerne obiske, ter končno za vozne karte nad 60 Din na podlagi legitimacije za 25 Din, ki velja za 6 dnevnih in 6 večernih obiskov. Legitimacija se glasi na ime in je neprenosljiva. — Vstopnice za Mariborčane in vse one, ki se ne poslužujejo polovične vožnje: enkratna dnevna vstopnica stane 5 D, enkratna večerna vstopnica pa 3 Din; za otroke, dijake s šolsko legitimacijo in vojaške do narednika stane dnevna ali večerna vstopnica 2 Din. Stalne legitimacije, ki veljajo za 10 dnevnih in 10 večernih posetov, stanejo 25 Din.

Gasilska četa v Spuhlji priredi v nedeljo dne 9. avgusta v gostilni Kravina Franc v Ptuj pri sejmu veliko tombolo. Pridite vsi!

Že tretja mesarska pomočnica v istem kraju. Izpit za mesarsko pomočnico je z dobrim uspehom prestala v Celju Fanika Forte, uslužbena pri svojem bratu, mesarju Jožefu Forte v Trbovljah. Fanika je že tretja mesarska pomočnica v Trbovljah.

Dva turista pogrešajo. Pred več nego 10 dnevi sta se odpravila na Grintovec in na Skuto v Kamniških planinah jurist Vid Janša in Mladen Mikšič. Obstoja bojazen, da sta ponesrečila.

Letošnjo žetev pšenice v naši državi ceni novosadska družba mlinarjev na 25 milijonov meterskih stotov. Od te količine bo določenih 30.000—40.000 vagonov za izvoz.

Dr. Marinić Franc se je preselil s 1. julijem v Koroščevo ulico 26 in ordinira od 9. do 11. in od 14. do 16. ure. 831

Zahtevajte povsod

»Slovenskega gospodarja«!

Obžalovanja vredni slučaji.

Mož ustrelil ženo. Dne 17. julija ob pol 11. uri predpoldne je prišlo v Mariboru na Aleksandrovi cesti 51 v stanovanju na dvorišču do žalostne družinske žaloigre. V omenjeni hiši stanuje 43letni ključavničar v železniških delavnicah Ivan Ferlinc, ki je bil v ločitvenem postopanju s svojo 36letno ženo Elizabeto. Radi preprirov je moža žena zapustila pred šestimi tedni in se je oglašila v stanovanju 17. julija, kjer je prišlo do krega med zakoncema. Mož, ki je bil vinjen, je pograbil samokres ter oddal na ženo strel. Kroga je pogodila žrtev v vrat in je bila radi notrajne izkrvavitve takoj mrtva. Ferlinc se je po oddanem strelu podal k hišnici in ji naročil, naj pokliče zdravnika in policijo. Policijska komisija je ugotovila smrt. Nesrečna zakonca imata 13letnega sina in 14letno hčerko.

Goljufija pod krinko gasilstva. Tri mariborske trgovce je osleparil neznanec, ki se je izdajal za pooblaščenca gasilske čete iz Kamnice. Najprej je dobil od trgovcev vzorce od blaga za gasilske uniforme. Za tem se je pojavil z naročilnico, ki je bila overovljena s štampljko gasilske čete in s podpisoma predsednika ter tajnika. Naročilnica se je glasila na 30 metrov blaga proti naknadnemu plačilu. S pomočjo blaga za uniforme je izvabil goljuf od treh trgovcev od vsakega po eno moško obleko z. obljubo, da jo bo plačal s poravnavo blaga za uniforme. Ko so trgovci dobili blago, so obvestili kamniške gasilce, ki so bili debelo začudeni, ker niso nikogar poslali naročat. Slepjar je ponaredil štampljko in oba podpisa.

Žeparji imajo dober nos. Franc Dernekovič, posestnik iz Pobrežja pri Mariboru, je prišel v mesto. Pri sebi je imel dva jurja, katera je hranil v škatljici za biks. Na Koroški cesti mu je žepar izmaknil škatlo z denarjem.

Posestnico ogoljufal za vino. V Jakobskem dolu pri Jarenini se je oglasil pri posestnici Ivani Kacjan neznanec kot

razbijal, je lazil za vericami in ptiči, ki jih je lovil in prodajal, ali pa je hodil v les delat. Tisti pa, ki so se k njegovi čevljarski umetnosti zatekali, so se jezili in kramentirali. Poleti je trajalo vsaj šest tednov, da je napravil nove čevlje; da je pa stare popravil, za to je bilo treba pet ali šest mesecev. Dejal je, da so kože tako suhe, da kar pokajo, in če nima denarja za vino ali za mošt, jim ni in ni kos. Denarja pa je v tej krizi tako malo kakor snega v juliju.

Toda Cencij ga je vedno še toliko ugnal, da ni trpel žeje. Po navadi je govoril prav po hribovsko domače; kadar pa ga je imel nekoliko pod kapo, je zavijal in se pačil kakor kak mestni pismar in je govoril tako gizdavo in nabrano, da je vse silil smeh.

Bistričani so zmerom vedeli, kodi ga je s Cencijem. Že od vojakov sem je znal trobentati in še zdaj je bil svoji trobenti zvest. Če je bil doma, je zjutraj z jutrnico vred že budil dolince s svojim piskanjem, opoldne si je trobil kake četrte ure in zvečer, ko je zvonilo večno luč, je po stari vojaški navadi klical na počitek. To pa je bilo takole: Kadar mu je trobenta brumno vriskala, tedaj je bil trezen; kadar mu je trobljala venomer: tre-re, tre-re, tedaj je bil okajen; kadar je le zdaj in zdaj zamolklo zahripala, tedaj je bil pošteno nadevan. Kadar pa je bilo vse tiho, no, tedaj ga ni bilo doma — in navadno je bilo tako.

Saj mu nihče ni mogel zameriti, da se je tako nerad držal svoje bajte, ko v njej ni imel nobene druge tovarišice kakor trobento. Cencij pa si je želel družbe in razgovora. Deset let že si je iskal kako družico; toda gledal je malo previsoko. Kot pravi izprašani čevljarski mojster je menil, da ni kar vsaka zanj; le kaka gruntarska bi po njegovem smela biti za gospo mojstrinjo. Pred leti je snubil Ravnjakovo, ki je bila zdaj Pristovnica na Breznici, potem Osojnikovo Franco, potem Kamnikovo Reziko, potem Burjakovo Julko — in vse so mu pokazale figo. Zato jim je na sejmišču vpričo ljudi povedal na svoj slovesni način vse grehe in slabosti, ki jih kazijo.

Ko pri gruntarskih ni imel sreče, se je ponižal k bajtarskim, pa mu je tudi pri teh spodletelo, tako da je bil zdaj pri štiridesetih še zmerom tako sam kakor pri dvajsetih. Zdaj pa je bil že zadnji čas; zato se je jel ozirati po deklah. Bogastva pri teh ni bilo najti, pač pa pridne roke — in tudi te so bile mojstru Smoli potrebne. Saj je imel poleg koč še kos zemlje, sicer res da le tolik, da je bil za kako kozo. Za Cencija pa je bilo tudi te zemlje obilo. Pustil je travo, da je zrastle in se posušile, nikoli je ni kosil, počasi je izginila tudi lesa okoli, ker jo je pobral in znetil.

Vendar bi mu bil krivico delal, kdor bi bil dejal, da je lenuh ali da Bogu dan krade. Če mu je voda

Abesinski četniški odredki

so osredotočili svoje napade na železnico Džibuti-Addis Abeba in na avtomobilsko cesto, ki veže Addis Abebo z italijansko prevojno kolonijo Eritrejo. Italijani so v skrbnih za varnost svoje posadke v abesinski prestolici.

Po najnovejših vesteh je Addis Abeba odrezana od ostalega sveta že od 6. julija. Deluje samo še radio postaja. Telefonske in brzojavne zveze so čisto odpovedale.

Avtomobilska cesta, ki tvori zvezo med prestolico in Eritrejo, je popolnoma uničena od abesinskih četašev in deloma vled nalivov v sedajnem deževnem času.

vinski kupec. Kupčija je bila naglo sklenjena. Kmetica je koj opoldne oskrbela prevoz vina v Maribor. Neznani kupec je peljal Kacjanovo v Jan Kolarjevo ulico. Tamkaj je 300 l vina prevzel. Pretočil ga je v majhne sodčke, katere so odnesli in odpeljali drugi moški. Slednjič je čudni kupec, ki je rekel kmetici, da se piše Kraut, sedel na kolo in je neznan kam zginil. Ženska je nekaj časa zastoj čakala, nato pa je spoznala, da je nasleda navadnemu sleparju, katerega išče sedaj policija.

Umorjena in izropana. V Zgor. Voličini pri St. Lenartu v Slov. goricah je na samotnem gospodarila Otilija Kocbek. Dolga leta sta živeli skupaj s sestro Ivano, ki je letos na spomlad umrla in je zapustila Otiliji svoj delež. Dne 16. julija zjutraj je opozorilo mukanje živine, da se je moralo Kocbekovi nekaj pripetiti. Sosedji so pogledali skozi okno in so videli, da leži na tleh pri postelji v krvi gospodinja. Poklicana sodna komisija je ugotovila, da so ljudje zadnjič videli Otilijo 11. julija. Krvavo dejanje je bilo izvršeno najbrž v soboto ali na nedeljo 12. julija. Lačna živina je opozorila sosese, da je odkrila umor. Kolik denarni plen je padel neznanemu roparskemu morilcu v roke, ni ugotovljeno.

Iz strahu pred sodnijo v smrt. Na sodišče v Marenberg je bil pozvan Avgustin Lorenci, 22letni poljski delavec. Iz strahu, da bi bil kaznovan, se je obesil v šupi pri St. Vidu v Vuzenici.

Tri žrtve fantovskega pretepa. Do hudo krvavega pretepa je došlo v Polički vasi v Slov. goricah med pijanimi fanti, ki so popivali v vinotoču posestnika Fr. Kunster v Polički vasi. 20letni Franc Šantl se je oborožil z vilami, s katerimi je sunil v truh 20letnega Alojzija Trotiča in je tudi 22letnega Jožefa Debelaka težje poškodoval po obrazu in prsih. Iz istega vrveža je hotel 7letni Štefan Bobek spraviti na varno svojega brata. V splošni zmedbi je bil vržen na tla in si je zlomil desno roko. Tri omenjene poškodovance

so spravili v mariborsko bolnico, več lažje ranjenih je ostalo v domači oskrbi.

Prijet kurji tat. Pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju so prijeli Martina Sedlačka, pri katerem so našli več ukradenih kur. Sedlaček je priznal, da je pokradel perjad v Rogoznici.

Trije požari v eni noči. V noči na 15. t. m. je doživela mariborska daljna okolica kar tri požare. V Ješenci pri Framu je izbruhnil ogenj v delavnici čevljarja Mat. Skaza. Hitro na pomoč pribrzeli gasilci so oteli del hiše. — Ne daleč od Pragerskega je bilo od podtaknjene ognja uničeno gospodarsko poslopje posestnika Štefana Potočnika v Trnovcih in znaša škoda 35 tisoč Din. — V Klopah pri Slov. Bistrici je postala žrtev nočnega požara domačija posestnika Leopolda Brumeca.

Tat v stanovanju. V Ptuj v ulici Vseh svetnikov je delala na svojem vrtu Ivana Kraeber, hišna posestnica. Med zaposlenostjo in v odsotnosti je vdrl v njeno stanovanje neznani klatež, ki ji je odnesel 4300 Din.

Obstreljen radi par marelic. V mariborsko bolnico so pripeljali s šibrami obstreljenega Leopolda Šaska iz Poljčan. Izpovedal je, da je na potu iz gorce proti domu utrgal na vrtu nekega posestnika par marelic. Nenadoma je počil strel in šibre so ga zadele v roko in rebra.

Zabodljaj v vrat. Na cesti v Škofji vasi pri Celju je na večer mlad hlapec zabodel zelo nevarno v vrat 37letnega posestnika Antona Bincla iz Škofje vasi. Težko ranjenega so spravili v celjsko bolnico.

Tatvina vina. Na Vinjem vrhu pri Novem mestu ima posestnik Frkolt iz Gradišča svojo zidanico. Neznane mu je vdrl v klet in mu je odnesel vino, katerega je skrbno hranil za mlatiče.

Vlomilec v pastirske kočje po planinah prijet. Na Mali in Veliki planini po Kamniških planinah so bili vlomi v pastirske kočje pogosti. Zlasti so se dogajali v jeseni in zimi, ko pastirjev ni več na planinah. Zadnji vlom je bil izvršen 24. junija v Starovašnikovo kočjo na Mali planini. Orožniki iz Kamnika so vlomilca prijeli

na nekem škednju. Gre za 34letnega Lovrenca Starovašnika iz Podstudenca. Z osumljenim vlomilcem so dobili orožniki tudi zalogo vitrihov.

Izpred sodišča.

Obsodba radi dveh ponarejenih novcev. Janez Kobiljšek, 24letni samski rudar v Lokah pri Zagorju ob Savi, je ponaredil 5. junija dva kovanca po 20 Din. Potvorbi so spravili v promet in sicer eno v trgovini Amalije Kopačeve v Izlah, drugo pri trgovcu Jurju Kolčanu v Orehoviči. Ponarejevalca so kmalu imeli in so ga izročili v ljubljanske zapore. Kobiljšek je bil 14. julija za dva ponarejena novca obsojen na 1 leto in 4 dni strogega zapor.

Slovenska Krajina.

Sobota. Cerkvena oblast je imenovala za ukanijskega upravitelja namesto pokojnega g. kanonika in dekana soboške dekanije g. Jožefa Krantz, tišinskega plebanoša. Za oskrbnika te velike fare pa domačega g. kaplana Vojkovič Jožefa. Obema čestitamo in prosimo Boga, naj ju blagoslovi, da bosta lažje opravljala svojo dolžnost!

Beitinci. Naš pred. g. plebanoš Vadovič Rud. je obhajal 40letnico mašniškega delovanja. Posvečen je bil v Sombotheli od škofa Glidasy Koruda. Želimo mu za redki jubilej tisto, kar si sam najbolj želi! Najbolj pa molitve tistih ovčic, katere so bile izročene njemu v oskrbo v Soboti, pri Sv. Benediktu in na Tišini.

Turnišče. V nedeljo dne 12. t. m. je prikazal prvo sv. mašo brat g. dekana Jerič Mihael. Velika množica duhovnikov in bogoslovcev je pospremila g. novomašnika pred oltar. Brat g. novomašnika je z veliko gorečnostjo stopil na prižnico in mu je povedal mnogo ganljivih besed, katere so vsakemu verniku segle globoko v srce; posebno staršem, ki so ob tej priliki obhajali 50letnico zakonskega življenja, katero je blagoslovil g. novomašnik. Jubilanta sta bila tako srečna v zakonu, da sta vzgojila dva duhovnika. G. novomašniku iz dna srca čestitamo in mu želimo obilo božjega blagoslova v bodočem delovanju!

Železniško progo iz Addis Abebe do Džibutija Abesinci stalno kvarijo, da je promet po njej nemogoč. Mine po več dni, ko sploh ni nobenega vlaka iz Džibutija v prestolno mesto, ki ima najnujnejših življenjskih potrebščin samo za 3 tedne.

Abesinski ras Imru je zbral preostanke bivše neguševo vojske in sedaj napreduje s celo armado proti Addis Abebi. Italijani so poslali močnejše oddelke iz Addis Abebe vzdolž ob železniški progi, da jo ščitijo pred razdiranjem in v prestolici sami je ostalo le malo italijanskih vojakov. Ras Imru je obveščen o pičlosti italijanske posadke v Addis Abebi, kateri se bliža z vso naglico.

že v grlo tekla, to se pravi, če so mu bili žepi prazni in je zadnje drobtine pometel, tedaj je delal ko črna živina: pozimi s šilom in kopitom, poleti pri kmetih na polju in travniku.

Tako suh je bil prav sedaj, ko je moral Lisjak z Raven. Zato se je oglasil Ravnjaku, češ, da bi rad prišel kositi. Pri tem je imel še drug namen; seznaniti se je hotel z Urško in izvedeti, kaj bi dejala, če bi jo hotel vzeti. Res se mu je posrečilo: Ravnjak ga je sprejel, Urška pa, ki je bila sicer že precej zarjavela devica, vendar še polna upov in pričakovanja, mu tudi ni skrivala, da bi ji bil zakonski stan vse ljubši od deviškega.

Ko je mojster Smola dva tedna pridno delal in si nekaj kovačev prislužil, je prišlo z Urško do besede. Bilo je v nedeljo še zgodaj zvečer. Precej v rožicah jo je mahal čevljar z vasi na Ravne. Pičel streljaj od doma je sedela v robu Urška v svoji pisani noši in šivala. Možakar je krenil proti nji, se ji oglati priklonil in cifrasto poprašal:

»Ali mi dovoliš, da prisedem?«

»Zakaj ne, hihhi,« se je zarežala »tička«; »saj je prostora dovolj.«

Čevljar je prisedel, zavihal si je brke in slovesno dejal:

»Častita dekla Urška, ali smem nekaj prositi?«

»Seveda,« se je dekla na glas zasmejala; »prej

pa moram jaz tebe nekaj prositi. Popravi mi vendar čevlje; že od velike noči jih imaš!«

»Kaj?! Njenih starih čevljev ne bom popravil, ampak ji bom napravil par čisto novih za poroko.«

Urškine oči so se zasvetile, rdečica jo je oblila, napol plaho, napol hudomušno je vprašala:

»Kaj naj počnem s takimi čevlji? Saj nisem nevesta.«

»Še danes more biti. Treba ji je le ziniti.«

»Ziniti je težko, ko ne vem, ne kod ne kam.«

»Teda ji hočem pomagati. Naj me pogleda! Moja prosta, neprisiljena in dobro premišljena volja je, prej ko mogoče stopiti v stan svetega zakona. Ker sam tega ne morem, vprašam njo, častito deklo Uršulo, ali mi hoče dati roko in srce.«

»Torej praviš, da bi me vzela. Ali ti je resnica ali imaš norce?«

»Taki norcev mi naj nikar ne podtika! Trdno in zares mislim, kar govorim.«

»Ljudje pa pravijo, da se ne boš več ženil.«

»Ljudje vejo dosti povedati, kadar jim je dolg čas. Zakaj se ne bi več ženil? Še vedno se štejem med mladeniče, imam hišo in grunt in rokodelstvo, torej podlage dovolj, da si ustvarim družino.«

»Jaz pa prinesem sedem tisoč dinarjev pošteno prisluženega denarja k hiši. Nekaj malega dobim še od tete in boter mi je obljubil kravo.«

Za občinske volitve potrebne tiskovine!

Predvsem priporočamo, da vsak, ki se zanima za občinske volitve, posebno pa člani volilnih odborov, naj imajo knjižico, v kateri je zakon o volilnih imenikih, zakon o občinah in uredba o sestavi kandidatnih list. Ta knjižica stane 5 Din.

Za izpisek volilnih imenikov vzemite iste tiskovine, na katere je imenik v občinah sestavljen, ker s tem najlažje iščete ob priliki volitev. Za vsako volišče pripravite poseben imenik za zaupnika in poseben imenik za volilno pisarno.

Tiskovine za kandidatne liste, kakor tudi tiskane izjave, ki jih morajo podpisati kandidati, smo pripravili.

Naročite vse pravočasno, ne šele zadnje dni, posebno važno je glede imenikov in reklamacij. Naročite pa vse tiskovine obenem, da ne bo treba prevečkrat plačevati poštnih stroškov.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru in Ptuj.

Turnišče. Te dni je obiskal svoj rojstni kraj g. Bakan Jožef, plebanoš na Hrvaškem, v Seli Zagorski.

Smrtna žrtev tihotapstva. Pri vasi Dolina, ne daleč od Dolnje Lendave ob jugoslovansko-madžarski meji, je zapazila obmejna straža 41letnega slikarja Štefana Kosa pri tihotapskem prekorčenju meje. Ker švercar na poziv graničarja ni obstal, ga je slednji ustrelil. Kos je bil že leta udan pljači in je zanemarjal svojo stroko. Pred tremi leti se je zatekel preko meje na Madžarsko, kjer se je ukvarjal s tihotapstvom in se je bal, da bi ga prijeli. Že eno leto je služil za hlapca na madžarskem posestvu ob meji in je ob raznih prilikah tihotapil, dokler ga ni zadela žalostna usoda tihotapstva — graničarska svinčena krogla.

»Živio! Sedem tisoč dinarjev in krava in še teta,« je vzkliknil čevljar in oči so mu zasijale. »To velja! V Maribor lahko greva župana vprašat, počem nama Maribor da. Častita nevesta Uršula, naj mi da roko in srce!«

»Cencij, zdaj pa nehaj s tem cifrastim marnjem pa govori kakor pameten človek, če imaš resnico,« ga je opomnila »tička«.

»Saj res. Zdaj, ko sva ženin pa nevesta, se ne bova več vikala, ampak po domače tikala... Torej, moja predraga Urška, kdaj pojdeva pred oltar?«

»Ljubi Cencij, prej ko mogoče, tako si rekel. Če greva ta teden h gospodu župniku, naju v nedeljo že lahko okličejo, o šentjakopljem pa je poroka. Tedaj je lepo.«

»Hoho, ljuba, tako hitro jaz ne znam kuhati. Poleti se le še nauživa samske prostosti! O šmihe-ljem ali Lukeževem je tudi še lepo.«

»Né, moj ljubi Cencij! Kdor dolgo odlaga, nazadnje odloži. Če se šele jeseni vzameva, nama bo hiša prazna, gumno prazno, kravo bova imela pa sena nič, tudi posušilo se ne bo, ko bova hišo pobelila. Tako bova na zimo brez vsega. Jaz mislim, da je za poroko o šentjakopljem prej pozno ko zgodaj. škoda časa.«

Čevljar je nekaj časa premišljal, potem je dejal: »Imaš prav... kajne: Kdor se mlad ženi, se mu

Šmartno pri Slovenjgradcu. Naši sosede Ribničani so se oglasili pri nas. Kamnoseška zadruga iz Ribnice na Pohorju je kupila takozvani Golobov kamnolom. Tukaj je dosti granita, dočim ga drugod v našem okraju ni. Po daljšem pogajanju so prišli do sporazuma za odkup tega kamnoloma. Pred kratkim časom so bili pri nas voditelji te zadruge, da ugotovijo, ali bo kamen sposoben za izdelavo. Prvo poizkušnjo je napravil kamnosek g. Franjo Pungartnik iz Ribnice in nam izjavil, da kamen odgovarja njihovim zahtevam. Ta kamnolom bo v najkrajšem času začel obratovati ter bo precej delavnih sil potreboval. Mi smo tega vesel, kajti ta zadruga je ena izmed tistih, ki nudi svojim članom in tudi delavcem najbolj ugodne plače. Treba bo dosti zboljšati ceste od postaje do kamnoloma, kajti poharski granit je težak.

Razbor pri Slovenjgradcu. Kakor drugod, tako je tudi pri nas v tem letu bilo veliko nalivov. Eden najmočnejših je bil dne 30. junija. Takoj popoldan so se pričeli zbirati temni oblaki med Smerkovcem in Urško goro, utrgal se je oblak in je deževalo dve uri, kakor da bi lilo iz škafa. Padala je tudi toča, katera pa hvalabogu ni napravila velike škode; pač pa so narastli hudourniki in potoki, da so kmalu prestopili bregove in odnesli s seboj jeze in žlebe in veliko zemlje. Po hribih so razdrli vse ceste, tako da je sedaj vsaka vožnja nemogoča. Letina nam ne kaže nič kaj posebno. Koruza ni pri nas nikdar obrodila, sedaj pa se je tega semena precej zasadilo v naši župniji, ko zopet postanemo samosvoji.

Pameče pri Slovenjgradcu. Priblížujeta se lepa praznika sv. Jakoba in sv. Ane. Vsa fara se že delj časa pripravlja, da letos kar najsvečanejšje proslavi ta dva praznika. Kdo ne pozna prijazne izletne in romarske poti pri Sv. Ani nad Pamečami? Vsako leto se te dni zbere velika množica vernega ljudstva, da opravi svojo romarsko pobožnost ter tako svojo versko dolžnost združi z užitekopolnim izletom. Na Jakobovo se pri Sv. Ani daruje nad osem svetih maš, počenši jutraj ob pol sedmi uri. Ob 10. uri bo slavnostna procesija, nato pridiga g. misijonarja

s slovesno sv. mašo. Prav tako tudi dne 26. julija, ko se obhaja god sv. Ane in hkrati lepa nedelja. Za okrepčila pa bosta v polni meri poskrbela naša vrla cerkevna kjučarja gg. Dular in Ošlovnik, ki sta letos prevzela gostilno, da tako sama kar najboljšje zadovoljita romarje. Pridite v obilnem številu počastit sv. Ano in se obenem nasrkat svežega planinskega zraka, ki ga nudi ta lepa razgledna točka.

Sv. Marija v Pušcavi. Kakor vsako leto, tako praznujemo tudi letos v nedeljo dne 26. julija v Pušcavi velik romarski shod. Častilci sv. Ane, posebno matere, ste vabljani, da od blizu in daleč prihitite v Puščavo počastit sv. Ano, posebno ker je ugodna zveza z vlaki. Dnevni red je sledeči: Spovedovalo bo več spovednikov od zgodnje jutranje ure do opoldne. Ob 7. uri bo pridiga in nato peta sv. maša. Ob pol 9. uri bo druga sv. maša na gričku pri kapeli sv. Ane. Ob 10. uri bo procesija z Najsvetejšim, potem pridiga in peta sv. maša. Pri rani in pozni sv. maši bo darovanje okoli oltarja za cerkev, da se krijejo stroški za popravilo farne cerkve, ki so narastli letos na 25.000 Din. Prosimo drage romarje za obilen prispevek, da krijemo letos ta dolg. Saj ni nobeden dinar proč vržen, ki ga darujete cerkvi, ampak bogato naložen pri Bogu!

St. Peter pri Mariboru. Prihodnjo nedeljo bo imel pri nas rano službo božjo g. Zalar Alojzij, delavski duhovnik iz Hrastnika. Bo ob tej priliki potrkal na dobra srca šentpeterčanov in jih poprosil, da po svojih močeh prispevajo za cerkev Kristusa Kralja, ki se gradi v hrastniški dolini, kjer žive rudarske družine težavno življenje, ker jim primanjkuje dela in s tem jela, tako da si iz lastnih sredstev ne morejo sami postaviti hiše božje. Zato pa ne ostanimo gluhi njihovim prošnjam ter odprimo svoja srca in pomagajmo jim graditi hram božji sebi in njim v srečo in zveličanje.

Slovenske Konjice. V nedeljo dne 2. avgusta se vrši po prvi sv. maši v dvorani Katoliškega društvenega doma v Konjicah ustanovni občni zbor krajevne Kmečke zveze za nadžupnijo Konjice. Vsi, ki se bavite s kmečkim delom, vam bodi v častno dolžnost, sodelovati v svoji stanovski kmečki organizaciji, katere namen je podpirati kmečki stan k gospodarskem napredku ter ga zastopati pred zakonodajno oblastjo. Ob tej priliki nam bo govoril g. minister Vesenjaki iz

staremu ni treba! Razumem, da, in če se tebi mudi, se meni ne sme nič manj. Torej velja sveti Jakob.

»Da, Cencij, kakor ti želiš: naj velja sveti Jakob! Kakor je tebi prav, tako je meni... Najbolje je, moj ljubi, še danes pojdi h gospodu župniku pa pozvej, kdaj naj prideva na izpraševanje!«

Te besede so bile mojstru Smoli po godu; kajti zdelo se mu je danes še prezgodaj, da bi slekel svojo nedelno obleko.

»Zgodi se tvoja volja, moja bodoča ljuba žena! Pohitel bom, da še gospoda pokonci dobim,« je rekel in jo mahnil proti fari.

»Ali čuj, Cencij, na veliki zvon te reči še nikar ne obešaj,« mu je zaklicala nevesta.

»Tiho bom kakor prazen možnar. Živa duša skrivnosti ne izve ko samo gospod župnik.«

Z mogočnimi koraki jo je drl proti cerkvi in se niti enkrat ni ozrl; »tička« pa je vsa srečna šla proti domu na Ravne. Ko je ženin prišel na faro, se mu je bolj ko v župnišče mudilo v gostilno. Dejal je, da mora svetilki v svoji glavi priliti žlahtnega olja, da bo pred gospodom župnikom jasno in svetlo gorela. Žal, da je toliko prilil, da mu je ušlo čez in da poti v župnišče ni več našel. Ne da bi kaj opravil, se je opolnoči vrnil na Ravne. Toda zdaj ni bil več prazen možnar, ampak tako nabit, da ni mogel biti tiho in je pokal in lomastil, da je spravil vse Ravne pokonci. (Dalje sledi.)

Po poročilih iz Džibutija je prišlo do napada Abesincev na Addis Abebo. Med abesinskimi četaši in italijansko posadko se je razvila ljuta borba, v kateri je bil ranjen abesinski podkralj in maršal Graziani. Italijansko vojaško sodišče

je pridno na delu v Addis Abebi, kjer po kratkem postopanju sodijo one Abesince, ki se ukvarjajo s tihotapstvom orožja. Razprave proti tem tihotapcem so javne na glavnem trgu v prestolici. Predsednik tega sodišča italijanski general je rekel ob progla-sitvi smrtne kazni nad tremi Abesinci: »Doselej smo z vami lepo postopali, toda odslej naprej ne bomo poznali nobene milosti več!«